

פעולה הערכה

אומרים לחניכים להגיע לנקודה מסוימת בלי הרגלים
ואז הם משחקים שבועים ואז באמצע המשחק אומרים להם לשחק בלי ידיים
ואז הם צריכים להגיע לנקודה מסוימת בלי לראות
ואז מלמדים אותם משחק חדש שהם לא מכירות אבל בזמן ההסבר על
המשחק הם צריכים לאטום את האוזניים שהם לא ישמעו
ואז להגיד להם לשחק (ברור שאף אחד לא ידע)

אחרי המשחקים שואלים אותם שאלה
כמה חלונות יש בסניף ?
כמה מדריכים יש בסניף ?
כמה חניכים הגיעו היום ?
כמה פעולות היה לנו עד היום ?

אחרי זה מסבירים להם שלפעמים אנחנו לא מעריכים את הדברים שיש לנו
מתי בפעם האחרונה אמרנו וואי איזה כיף אני יכולה לנשום וואי איזה כיף
שיש לי סניף עם חברות ואיזה כיף שיש לי הורים מדהימים
רוב הזמן אנחנו מתלוננים שמים לב רק לדברים שמפריעים לנו שפתאום לא
הכל מושלם וכן יש חוסר ואז רק אנחנו מעריכים

כמו ששיחקנו במשחקים שהיה חסר בהם משהו שבלעדיו אי אפשר לשחק
ואז הערכנו יותר את הגוף שלנו

ואז ששאלנו אותכם שאלות על דברים שישש בסניף אף אחד בקושי לא ידע
זה הזמן שלנו להשים לב לדברים שלא מקבלים הערכה ולהעריך אותם יותר

